

حرکت وجدان:

!چون انسانیم

به ما به عنوان خانواده انسانیت، به طور متداول در تمام متون دینی و اخلاقی هشدار داده میشود که جنگ نکنیم و در صورت وقوع یک جنگ، قوانین انسانی، اخلاقی و حقوقی را رعایت کنیم. اگرچه تقریباً همه دولت‌ها موافق قوانین جنگ هستند که به پیمان‌های بین‌المللی ضمیمه شده‌اند، با این حال، جنایت علیه بشریت روز به روز وحشیانه‌تر و دورتر از محدوده‌های عقل و منطق در جغرافیای جنگ ادامه دارد و ما نه می‌توانیم کسانی را که مرتکب این جنایات شده‌اند مجازات کنیم، و نه می‌توانیم از این اقدامات بی‌رحمانه جلوگیری کنیم.

همه ما می‌دانیم که تاریخ انسان با جنگ‌های خونین پر است. اگر در تاریخ ۷۰۰۰ سال گذشته جهان به هر صد سال نگاه کنیم، انسانها تنها ۱۳ سال در صلح زندگی کرده‌اند. ما نتوانستیم جلو جنگ‌ها را بگیریم اما متأسفانه همیشه نتوانستیم به طور دسته‌جمعی بمریم و بکشیم! می‌دانیم که انسان‌ها در چهار سوی دنیا دردهای زیادی کشیدند، و همچنان به درد کشیدن ادامه می‌دهند. دو جنگ جهانی در قرن گذشته، امروز از سوی همه با اندوه و عبرت بزرگ یادآوری می‌شوند. در این جنگ‌ها، میلیون‌ها نفر از هر رنگ در سراسر دنیا جان خود را از دست دادند. در حالی که هر یک از زندگی‌های نابود شده، به اندازه زندگی خود ما گرانها بود، و رویاهای هر کدام از آنها به اندازه رویاهای ما رنگارنگ و غنی بود. عزیزانشان مانند عزیزان ما با ارزش بود...

در این جنگ‌ها جنایت جنگی به تعداد بی‌حد و حساب اتفاق افتاد. برای این که این فاجعه‌ها دوباره تکرار نشوند تقریباً از هر خانه، از هر خیابان، از هر مسجد، از هر کلیسا، از هر کنیسه دعاها به آسمان بلند شد؛ اما نه جنگ‌ها پایان یافت و نه فجایع...

یک جنگ بی‌رحم روی کره زمین در ماه مارس ۲۰۱۱ در سوریه شروع شد. در جریان جنگ سوریه، به واسطه پخش زنده شاهد وقوع موارد زیاد جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت بودیم و همچنان هستیم: کودکانی را که با سلاحهای ممنوع شیمیایی و بیولوژیکی و بمب‌های بشکه‌ای و در حال بال و پر زدن جان باختند دوباره از پخش زنده مشاهده کردیم. شکنجه، تجاوز، اعدام‌ها، قتل عام‌ها، قبرهای دسته‌جمعی، فراری دادن میلیون‌ها انسان از کشور و ظلم‌های دیگر... در نتیجه جنگ در سوریه، بیش از ۱ میلیون نفر جان خود را از دست دادند. ۷۶،۰۰۰ شهروند سوریه از جمله زنان و کودکان گم شده‌اند که از سرنوشت آنها خبری در دست نیست! تا امروز ۱۳،۵۸۱ زن محکوم شده است و ۶،۷۳۶ زن هنوز در این زندانها هر روز شکنجه میبینند، مورد تجاوز قرار می‌گیرد و در معرض انواع آزارهای غیرانسانی قرار می‌گیرد. رژیم سوریه تجاوز به زنان را مثل اسلحه مورد استفاده قرار داد و این امر همچنان ادامه دارد. تعداد اشخاصی که در کارخانه، پناهگاه‌ها و ساختمانهای خالی مشابه نگهداری می‌شوند که به زندان تبدیل شده‌اند، معلوم نیست. برخی زنان در زمان حاملگی بازداشت شده‌اند و در جایی که دستگیر شده بودند بچه‌شان را به دنیا آوردند؛ برخی زنان با بچه‌هایشان در خانه‌هایشان بازداشت شده و به زندان منتقل شدند... بعضی از زنان هم، در جاییکه دستگیر شدند به دفعات مورد تجاوز قرار گرفتند و مجبور شدند اطفالی را که در نتیجه تجاوزها به وجود آمدند در آنجا به دنیا بیاورند. به دلایلی مانند نگرانی از بدنامی و ضربه روحی، به باور کمیسیون مستقل تحقیقاتی بین‌المللی سوریه متعلق به ملل متحد، تعداد موارد اعلام شده خشونت جنسی به مراتب کمتر از میزان واقعی است.

قراردادهای بین‌المللی مربوطه، به ویژه قراردادهای ژنو، مقرراتی را برای زیان ندیدن مردم غیرنظامی در شرایط جنگی و پیشگیری از نقض حقوق بشر در نظر گرفته‌اند. چهارمین قرارداد ژنو به طور خاص برای حقوق افراد غیرنظامی تنظیم شده است. در این چارچوب، اساساً "حق هر کس برای برخورداری از تضمین‌های حقوق اولیه به رسمیت شناخته خواهد شد. هیچکس نمی‌تواند مسئول جرایمی باشد که مرتکب نشده است. هیچکس نباید تحت شکنجه جسمانی و روحی، مجازات بدنی، و رفتارهای ناقض شان و یا تحقیرآمیز قرار گیرد. طرف‌های درگیر و نیروهای مسلح درباره روش‌ها و ابزارهای جنگ دارای انتخاب‌های بدون محدودیت نیستند. استفاده از ابزارها و روشهای جنگی که باعث فجایع نامحدود و فجایع شدید و ناپدید شدن‌های غیرضروری شوند ممنوع است. طرف‌های درگیر، به منظور حفاظت از مردم غیرنظامی همیشه باید بین مردم غیرنظامی و جنگجویان تمایز قائل شوند؛ نه جمعیت غیرنظامی و نه غیر نظامیان هدف حمله قرار نخواهند گرفت."

علاوه بر این، قرارداد های ژنو به طور خاص برای محافظت از زنان این موارد را در نظر گرفتند:

- زنان باید مورد احترام خاص قرار گرفته و به خصوص در مقابل تجاوز، فاحشگی جبری و سایر حملات غیر اخلاقی محافظت خواهند شد.
- وضعیت زنان باردار بازداشت شده و یا مادران دارای فرزندان وابسته که در خلال جنگ بازداشت شده اند، باید با حداکثر اولویت مورد ارزیابی قرار گیرد.
- طرف های درگیر، درباره زنان باردار یا زنان دارای بچه های وابسته که در خلال جنگ و به دلیل جرم بازداشت شده اند باید به شدت در جهت محکوم نکردن آنها به مجازات مرگ تلاش کنند. مجازات اعدام برای این نوع جرم ها، در مورد زنان حائز ویژگی های فوق اجرا نخواهد شد.

علاوه بر این، بر اساس ماده مشترک شماره ۳ در چهار قرارداد ژنو "در صورت وقوع یک درگیری مسلحانه بدون ویژگی بین المللی در قلمرو یکی از طرفین قرارداد، هر یک از طرفین درگیری حداقل موظف به اجرای مقررات زیر خواهند بود:

نیروهای مسلح که اسلحه هایشان را کنار گذاشته اند و اشخاصی که در جنگ به طور فعال شرکت نمی کنند، از جمله افرادی که به دلیل مریضی، زخمی شدن، دستگیری و دیگر سبب ها بیرون از جنگ مانده اند، باید در هر شرایط و بدون تبعیض بر اساس نژاد، رنگ، مذهب و اعتقاد، جنسیت، تولد یا ثروت یا معیارهای مشابه، از رفتار انسانی بهره مند شوند. با این هدف، رفتارهای زیر درباره اشخاصی که در فوق ذکر شدند، در هر کجا و به هر شکل ممنوع است و ممنوع خواهد ماند.

(a) خشونت علیه زندگی و شخص؛ به ویژه هر نوع کشتن، رفتار بی رحمانه و شکنجه

(b) گروگان گرفتن

(c) شکنجه غرور شخص، به ویژه رفتارهای تحقیر آمیز و غیرمحترمانه

(d) محکومیت به مجازات و اجرای این مجازات بدون وجود یک رای دادگاه که تمام تضمین های قانونی را که ملت های متمدن آن را ضروری می دانند، فراهم می کند

قراردادهای بین المللی، کشورهایی که ملزم به اجرای این قراردادها به عنوان معتبر هستند، مکانیزم های قضایی بین المللی و تمام اجزای جامعه بین المللی، حتی در حالتهایی که در مقررات حقوق در نظر گرفته نشده اند، باید حفاظت از این اصول اساسی و وجدان عمومی انسانها را بپذیرند. حفاظت از زندگی و شان انسانی، یک اصل اساسی است.

ما معتقدیم که اعمال قانون و تجلی عدالت، در صورت به حرکت درآمدن «وجدان عمومی» یعنی «وجدان انسانی» امکان پذیر است.

همه ما می دانیم که بهترین خیر برای تمام انسان ها صلح است. اما ساختن صلح مثل جنگ آسان نیست. باز هم می خواهیم جنگ هم قوانینی داشته باشد و جلوی وحشیگری گرفته شود. چون انسانیم و باید کاری را که زینده انسان است انجام دهیم. ما می گوئیم جنگ باید قوانین و اخلاق داشته باشد. در صورت وقوع جنگ یا درگیری چه در سطح بین المللی و چه جنگ داخلی یا محلی، موارد مذکور در بالا جرمهای جنگی به شمار می روند و همه افراد مسئول باید محاکمه شده و نه تنها به قربانیان، بلکه به تمام خانواده انسانی پاسخ دهند.

ما کی هستیم؟

ما، فریادهای خاموش بلند شده از زندان های سوریه هستیم.

ما، وجدان انسانیت هستیم.

ما معتقدیم، دین، زبان، نژاد، رنگ اش هر چه باشد، انسانها باید بتوانند بدون شکنجه یا آزار و اذیت، با احترام و به صورت انسانی زندگی کنند.

ما، دعاها و کلماتی هستیم که از قلب ها و لب های همه مردم روی زمین برای آزادی همه زنان و کودکان بلند شده اند که به صورت ظالمانه در جنگ سوریه زندانی شده اند.

ما، برای همه مان، معتقدیم که محافظت از حقوق بشر، از آزادی یک جهان عادل و البته از آزادی زنان و کودکان سوریه ای می گذرد.

و ما همین حالا!

برای زنان و کودکان زندانی سوریه ای آزادی می خواهیم!